

Mišićeve oči*

Marco Melloni i Minever Morin

Posvećeno Mimmu i Nelsonu

Pobjednik nagrade

“Napoli Drammaturgia in Festival”

(“Napulj – Dramaturgija na Festivalu”) 2001. godine

Scenska adaptacija istoimenog romana

Premijera:

Festival Nuova Drammaturgia “Franco Enriquez”

(Festival nove dramaturgije “Franco Enriquez”)

Sirolo (ANCONA), 5. kolovoza 2005. g.

Prijevod s talijanskog jezika: Neira Merčep

* *Occhi di sorcio*, naslov drame u originalu, u francuskoj je verziji preveden kao *OEIL DE FOUINE* (Oči kune bjelice). Ovaj bi francuski prijevod mogao izvrsno funkcionirati i u hrvatskom jeziku, kao jedan od onih posebnih slučajeva u kojima se riječi i relacije među njima ne gube, nego upravo obogaćuju svoj novi kulturno-jezični kontekst. Kuna, bilo kao asocijacija na nacionalnu valutu, bilo kao preslika karakteristika same životinje, izvrsno odgovara svojevrsnoj gramzivosti, a onda opet i inteligenciji te radoznalosti koje su autori teksta ucrtali u lik Nelsona, adolescenta s očima kune/miša. Za ovaj se prijevod ipak odlučilo biti dosljedan djelu u originalu. (op. prev.)

Lica

Bruno, mladi policajac

Nelson, južnoamerički adolescent

Leo, Brunov prijatelj

Garantni sudac u preliminarnom krivičnom postupku

Scena prva

Kupaonica Leovog doma. Leo se brije pred ogledalom.

Leo – Ja ću popizditi, koji idiot!... Kao da već nije dovoljan svakidašnji peh, onaj s kojim se rađamo... Posebice kada ne možeš računati na bogatu obitelj ili na neki drugi zaštitni kišobran kojim bi se obranilo od hrpe pehova. Biti siromašan je već peh sam po sebi... Ili nije?! I zbog toga bi čovjek trebao ovladati tim znanjem već kao mulac, i znati da nije potrebno ići u potragu za novim pehovima! To je kao i za rijeku, eno je tamo, gle taj Pad... Znaš da postoje vrtlozi i znaš da postoje živa blata u koja upadneš i onda te vuku dolje, a znaš i da na određenim mjestima postoje jake struje, čak i ako ih ne vidiš, jer se na površini sve čini mirnim, nepomičnim, rijeka...Ti to znaš i znaš i znaš... i onda ako sve znaš, a svejedno se izložiš opasnosti, idiot si!!... Jebiga, pa nije to tako teško!... Život ima tek nekoliko pravila, a prvo od njih je udaljiti se od pehova koje ne poznaješ! Jer one koje poznaješ, njih nasljedstvom nosiš na plećima, i protiv toga se ne može. Ali one nove promatraj izdaleka! Baš tako! No ako ipak umireš od znatiželje, i samo u tom slučaju, približi im se, a da u njih ne upadneš! Gledaj ih i pusti ih da prođu! Jer ja znam, za naše malenkosti preživjeti je dužnost, nipošto i pravo! Tim više što je to već samo po sebi jedan veliki napor! I zbog toga je za nas strah jedna obveza: to je jedina stvar koja nas spašava od utapanja u rijeci! Mora se uvijek biti u strahu. U strahu od svega onoga čemu ne znamo odrediti ime, eto...

....

Prijevod s talijanskog jezika: Neira Merčep